

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік 20 кор
на пів року 10 кор
на чверть року 5 кор
на місяць 1-70 кор.

За границею:

на цілий рік 16 рублів
 або 36 франків
на пів року 8 рублів
 або 18 франків

Поодиноке число по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирнеш ми очи і душу ми вирнеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми сердце і віра руска.» — З Русланових ісалямів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділей і руских свят о 5^{1/2} год. пополудні.
Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч.і. п.а. Димитрія (Хрунівця). Експедиція місцеві в Агенції Соколовського і пасажі Гавелана.
Рукописи звертає ся лише па посе одне застережене. — Рекламічні неопечатані вільні від порти. — Оголошенія звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланих» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 3) с. від стрічки.

Нові клопоти Росії.

(X) Ледви розпочали Японці без виповіді війну з Росією, а вже з другого боку грозить їй нова небезпечність. Мимо проголошеня нейтральности з боку Англії виринає новий клопіт для Росії в тибетанській справі. Англія як-раз вибрала сю хвилю, щоби висунути на дневну чергу тибетанську справу і в тій цілі англійске правительство предложило парламентови «голубу книгу» з актами про тибетанську справу. Сї документи вказують, що Росія від якогось часу змагала до забору сеї китайської провінції, яка має вельми широку самоуправу, а в дійсности є начеб самостійною державою з теократичним володарем, далий лямою, на чолі. Із сеї голубої книги можна дізнати ся, що Росія з помічю своїх підданих-будистів наклонювала тибетанське правительство бонзів до злуки Тибету з російским царством. В 1901. р. було навіть тибетанське посольство в Петербурзі, але годі знати, що там умовлено, лише се одно було видимим знаком якогось тайного порозуміння, що в головнім місті Тибету, Ляссі, осів російський представник буддистської віри. Се приневолило Англію до заяви Росії і Китаєви, що не може ніяк згодити ся на зміну політичних відносин в Тибеті, яко країні сусідній з Індією, позаяк се доторкує ся близько інтересів Англії, але на сю ноту не дістала від Росії ніякої відповіді.

Аж в 1903. р. через індійського віцекорольа лорда Курцона дізнала ся Англія, що Росія починає ся поводити в Тибеті якби в своїм краю, намовляє далий ляму зірвати торгові договори з Англією і не впускати купців, що переїзжають з Індії до Китаю. В тій цілі радив віцекороль установити в Ляссі сталого заступника інтересів англійських, який сприяв би змаганя Росії. Англійске правительство послухало ради віцекорольа, але тоді Росія заявила, що виступить рішучо в обороні своїх прав в Тибеті і в тім напрямі посує ся дальше, як Англія може сподівати ся. На сю ноту дістав російський амбасадор подібну погрозу від англійського представника і на тім перервала ся обміна дипломатичних пересправ.

Тимчасом Тибетанці почали захоплювати каравани, які йшли з Індії до Китаю, а по безуспішних протестах в Пекіні і Ляссі вислала Англія військовий відділ з полковником на чолі. На се заявив російський амбасадор в Лондоні, що порушене теперішних відносин в Тибеті приневолить Росію до оружного відпору, а сучасно дійшла до Лондону вість, що Тибет приготує ся до оружного відпору і далий ляма у відозві до народу запевнив, що має приобщити поміч великої держави, з якою виступить проти англійських заборів. Англія мимо того скріпила свою воєнну силу і веліла їй вирушити на Ляссю. Се викликало новий протест Росії проти нарушеня тибетанської границі, одначе Англія не узглядила сего протесту і заявила, що не має

довіря до поступованя Росії з Персією, середноазійскими країнами і з Манджуриєю. Сим закінчила ся дипломатична пересправа між Росією а Англією.

Опісля російської амбасадор в Пекіні звистив китайске правительство, що оно буде одвічальне за поступоване Англії в Тибеті, котрий власновільно піддав ся російській опіції. Се викликало велике зачудоване в Пекіні, бо там не могли зрозуміти, як могла китайска провінція перейти під російську зверхність без відома китайського правительства. Се діало ся з початком грудня 1903. р. Заострене японсько-російських відносин під ту пору заняло так ума всіх, що забули на разі про тибетанську справу, але Англія небавом знов дізнала ся від полковника свого, що до Ляссі наспіло багато російських підданих буддистської віри, імовірно оренбурські козаки.

Оповідане сих актів неполагодженої справи в «голубій книзі» предложеній англійському парламентови вказує на основі дипломатичних звичаїв, що англійске правительство схоче виступити вельми рішучо в тибетанській справі, котра стане не менше поважним питанем, як манджурска справа. Се причинить серед нинішних обставин для Росії велик і великих клопотів. З того може дійти до поважного запутаня в середній Азії. Росія буде приневолена добувати всіх своїх сил і з великою натугою вести боротьбу на два фронти, позаяк тут розходить ся о єї верховладу в східній і середній Азії. Як она вийде з сеї боротьби, се не так легко і не так скоро рішить ся, се буде важка і довга боротьба, яка може в дальших наслідках спровоадити вельми значні перемины щодо становища і угрупованя європейських держав.

Погром москвофільського штабу в Золочеві.

Політика кирині, яку підняв «Галичанин» в цілі приподобаня Полякам і підірваня нашої народної сили, найшла справедливей і рішучий осуд на зборах, скликаних самими ж москвофільами в Золочеві. Осє як опиєє сию подію дописуватель «Діла»:

Під вражінем хвилі доношу Хв. Редакції про кількочасну блямажу, котра стрінула хрунівську політику москвофільського штабу і редакції «Галичанина» вчєра на зборах, скликаних тутешною москвофільскою «Рускою Радою». Збори відбули ся між годинами 11-ю а 3-ю в полудне в т. зв. «театральній залі» при участи яких 9 соток людей, між якими було кількадесять осіб в інтелігенції: пань, священників і євцивкх інтелігентів. На збори явив ся в справовданем посол-сецесіоніст др. Король. По відчиненю зборів п. радником Рожанковским, і по виборі президії, до якої ввійшли: радник Рожанковський яко голова, а о. Пьотровський з Рикова (москвофіл) як заступник голови, забрав голоє др. Король і в тригодинній знаменитій промові дав образ теперішнього політичного положеня руского народу, змалював всю політику соїму супроти Русинів, перейшов всі проекти виміренї против Русинів, докладно розказав пе-

ребіг послідної сесії соїмової, вияснив причини і гєнезу сецесії руских посєлїв та сильно зазначив потребу солідарности всего народу в хвилях тяжкої політичної борби. Сю пориваючи промову др. Король закінчив так: «А тепер судить мене і моїх товаришів-сецесіоністів, чи чесно і достойно я зробив і чи поступили ми в імя чєсти і добра народу, сецесіонувавши зі соїму, і питаю вас, чи апробуєте сеї наш крок!» — Громові оплески і оклики: «Так! апробуємо! Слава сецесіоністам! цілий народ за вами!» були відповідю на сї слова. Тільки в одного кутка, де стояла група затуманєних хлопів з Ляцкого, між котрими передше крутили ся «гєспадінове»: Савчак, співробітник «Галичанина», той сам, що враз з Демянчуком був на хрунівській бучі в Бродах та др. Марков, екс-євцивек і тепер адвок. концивієнт, що то наривив заволоту між Русинами в Новім Санчї, — хтось крикнув: «Тільки не за Барвінським!» — «І Барвінський сецесіонував! І він ішов солідарно! Тож ми і за Барвінським!» загреміло па се в салі. Тоді, коли усєпокоїло ся, посєл Король, зворушений і майже з сльозами в очах, грірко зачитав: «Коли-ж ви апробуєте мій крок як чєсний і згідний з добром народу, то за що мене, котрий від ряду років служу по моїй совісти і по моїм силам та найліпший воля рускому народови, котрому ніхто не може ракинвити якої небудь хиткості, що ніколи не спрєневіриєв ся своїм виборцям, що все стоєв в рядах опозиції, що й тепер солідарно пішов у борбі з вєїма чєсними рускими послами, мене, що сам вважаю ся Старорусином, москвофільський орган «Галичанин» ганьбит і знеславляє, шарпає мою чєсть і моє добре імя, та воє мене «зрадником», «измѣнником», кондотієром, клеветєє мовто я порозумів ся з нашим ворогом і зрадив руский народ? Скажіть, чи справді я «зрадник», «измѣнник», скажіть, чи злигав ся я з нашими ворогами?» — Що тепер наступило, се був народний суд над нужденним хрунівством «Галичанина» і головної москвофільської команди та цілої москвофільської політики. Наче громом понєсло ся по салі «Неправда! ви поступали чєсно! Слава Королеви! Слава сецесіоністам! Ганьба «Галичанинові!» Ганьба клеветникам! Ганьба хруням! То не ви «измѣнник» але редактори від «Галичанина!» Проч з хрунівськими шматами!» — Серед євцивеків «Галичанин-а» а Іа Савчак счиняє ся метушня. Бігають один до другого, гєстикулюють, радять ся, лиця їх сконстерновані, видко — цілком збиті з пантелику. Власне їх віче задекретувало грірко погорду їх головному органови і всїй їх політиці. Се був суд здорового народного розуму над горєткою зрадників, що загубили вже цілком народну совість і почутє народної одвічальности. Тимчасом євцивєчки і інтелігенти так з національного тaborу як і з т. зв. «Старорусинів» д-рови Королеви гратулюють, стискаючи єму руку. Блямаж москвофільського штабу і єго органу виходить прямо небувалым. Показує ся, що за «Галичанином» не стоить ніхто; ні один посєл, ні москвофільска інтелігенція, ні тим менше народ, хибя тільки «гєспадінове» Марков N-го 1 і 2, Мончаловский, Савчак, Дудикєвич, Добрянський і... Демянчук. По тім інциденті констернація серед «ряних» так була велика, що «гєспадін» Марков, котрий мав ставити від комітету резолюцію, з 10 мінут не забрав слова. Забравши вкінці, зачав плаксиво а рівночасно по фарисейски «викручувати» львівський штаб і «Галичанина» з халєпи.

Ів. Санд в Зол. Опінки книжки не містимо, поки єі самі не побачимо.

— 3 Львівської Фільгармонії. В четвер дня 25. с. м. концерт п-ни Марії Сіяківної, співачки італійських опер і п-ни Камілли Швандівної, півістки, лавреатки львівської консерваторії, учениці проф. В. Курца. П-на Сіяківна учила ся співу у п-ні Рожі Панір у Відни, а опісля у пп. Креспіого і Каіролього в Медіолянї, співала в Падві, Феррарі, Пізі, Вероні і в Больонї, концертувала в Монахові, Ваймарі і Липску і всюда зазнала повожденя і признаня критики. На ма-рець заангажувала єі дирекція опери в Монте Карльо.

Русини! Памятайте на українсько руску бур-су в Новім Санчи.

Телеграми

з дня 20. лютого.

Будапешт. Гр. Тіса відхав вчера вечером до Відня.

На вчерашнім представленю в королівскім театрі завалили ся куліси. Публика скоро виш-шла з театру, почім огонь погашено.

Хабаровск. Головний командант сухонутвої російської армії в Манджуриї, Леневич, виїхав з цілим штабом на боввій терен.

Петербург. Російський штаб генеральний над-іє ся, що до рішаючої битви прийде десь при кінци марця. Тимчасом російська армія буде по-степенно уступати від Ялю на північ, аби заман-ити Япанців в глибину Манджуриї.

Петербург. Ген. Флюг доносить з Порт-Ар-тура, що в Пінан нема ще Япанців. Лід на Ялю стає щораз слабший.

Вашингтон. Російске правительство не до-зволило осісти в Дальнім новоіменованому кон-сулеви Сполучених Держав, Морганови, бо не хоче мати чужинців на півострові Лявтун.

Фахово рільнича часопись „ГОСПОДАР“

(Перемишль, Побереже ч. 1)

зачала в 1904. р. семий рік свого видавництва. Виходить щомісячно в 16 сторонах битого дру-ку, містить короткі, точно оброблені відомости з найновійших практик господарских (до 200 статей в році), примінених до потреб меншої посілости і коштує в дорозі передплати дві ко-рони річно.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

— Від 16. до 29. лютого 1904. —

Нова

величава

програма!

Щоденно о 8. год. вечер представлєне. В не-дїлю і свята 2 представлєня о 4. год. попол. і 8. год. вечером. Що пятниці High-Life предст-авлєне. Білєти вчаснійше можна замовляти і на-бути в конторі Пльона, при ул. Кароля Людвика ч. 9. у Львові.

В книгарни Товариства ім. Шевченка і в книгарни Ставропигійській можна дістати отсі праці вадані проф. д-ром Ів. Копачом:

Будучність гімназий. Ціна 1 К.

Партийна політика і морал. Ц. 50 с.

Родинне житє (під розвагу руским «соноли-кам і паннам»). Ц. 50 с.

Соціалїзм, етика і політика (під розвагу «старшим і молодшим»). Ц. 50 с.

Три перші праці зладжені на основі творів професора берлинського університету д-ра Фрі-дріха Паульзена.

Найновійший твір Л. Лопатинського

„ПАРАЦЯ“

комедия в 3 актах зі співачами

(з побуту літників)

відзначає ся невичерпаним йовіальним гумором і жвавим діяльогом. Ся комедия збогачує знат-но галерию тиів у наших народних штуках так в кругів селян, як і міщухів. Сьмішність ситуа-цій і характерів розміщена рівномірно між му-жиків і панів, і тому ся комедия надає ся над-звичайно до вистав по читальнях, бо селянин не буде тут бачив себе як звичайно в комедії унослідженим недотепою, але противно має на-году посьміяти ся трохи і з містових літників. Попри те все сей твір носить на собі знамя етичної і патріотичної сьвідомости.

— Ціна 2 кор. —

Набути можна у накладчика С. Горука у Львові, пл. Домбровского ч. 1, і в книгарнях.

Християнський Календар МІСІОНАРЯ на 1904 рік

коштує лише 50 сот., а з поштовою пересилкою 60 сот. Зміст багатий, ілюстрації гарні. При за-купні більше примірників вельми значний опуст. Висилає лише за готівку: *Видавництво Чина св. Василя В. в Жовкві.*

За певну і добру льокацію поручаємо:

4 1/2 % листи гіпотечні

4 % листи гіпотечні

5 % листи гіпотечні премісовані

4 % листи Товариства кредито-вого земского

4 % і 4 1/2 % листи Банку крас-вого

4 % позичку красву

4 % облігації пропінацийні

і вєлякі ренти державні

Ті папери продаємо і купуємо по найточнійшій курсі деннім.

КОНТОРА ВИМІНИ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ

Гіпотечного

ДО КАНАДИ

як і до всіх других заморских земель переправляє НАЙДЕШЕВШЕ повсюди знакома фірма:

V. KARLSBERG

HAMBURG, Ferdinandstrasse 15.

Поки хто шифарту купить, нехай порівнає мої ціни з цінами агєнтів корабельних.

78(5—10)

Чай з Бродів

Житня волинська горілка

добірна (зарєєстрована)

Найлїпші Руми краєві і заграничні

(звісні руми брідські)

ff ректифікований Спїритус

Bongout 97%

горілки для концесіонариїв

(житнівка, контушівка, кминківка)

поручає фірма

БРАТЯ КАПЕЛЮШ Броди-дворець

Філія Львів-Підзамче (Знесїне)

на пробу в 5-кільограм. пакеті 1/2 фляшки житньої волинської, 1/2 фляшки Фасон-руму Jamaica і фунт чаю лїпшого корон 10 за послїплатою поштовою оплатно до кожної пошти в краю.

81(2—6)